

- קכה.** א. מהי 'חכמת יונית'?
- ב. מתי אסרו ללמד בנו 'חכמת יונית'?
- ג. האם לשון יונית בכלל האיסור?
- ד. למי התירו ללמוד 'חכמת יונית'? (פב:–פג.).
- א. לשון ומליצות של בני פלטין הקרובים למלכות (עפ"י רש"י).
- ב. בזמן הורקנוס ואריסטובלוס. (התוס' כתבו שאפשר שלא נתקבלה הגזרה לדורות רק בדור החרבן, או אפשר שלא היה זה בגדר 'גזירה' דרבנן עד לדור החרבן).
- ג. לא.
- ד. לבית רבן גמליאל, מפני שקרובים למלכות.

- קכו.** באלו תנאים מותר לו לאדם לגדל כלב? ומה גדרו ושעמו של האיסור? (פג.).
- מותר רק אם הוא קשור בשלשלת. או בעיר הסמוכה לספר, שאז קושרו ביום ומתירו בלילה. (והפוסקים כתבו 'כלב רע'. וכן דייק בתוי"ט מלשון 'הכלב').
- האיסור מגזירה דרבנן, שמפחיד בנביחתו ויכולה אשה להפיל עוברת מחמת הבהלה. והמגדלו עומד ב'ארור', כמגדל חזירים.

פרק שמיני – 'החובל'

- קכז.** א. מהם הלימודים שדרשו בגמרא שפירוש 'עין תחת עין' – ממון?
- ב. האם יש מי שחולק על כך, וסובר 'עין' ממש?
- ג. כמה הם דמי הנזק של החבלה, כיצד שמים אותם? (פג:–פד.).
- א. כברייטא דרשו גזרה שוה, הכאת אדם מהכאת בהמה (ואם תשיב ותטעון למה לא נלמד הכאה הכאה ממכה אדם ומת –) 'לא תקחו כופר לנפש רוצח' – אבל אתה לוקח לראשי אברים שאינן חוזרין (ועדיין נצרכת הג"ש, ללמוד שמשלם ממון בדוקא, ואין הברירה בידו).
- והבאו עוד שתי דעות תנאים ללמוד מ'משפט אחד יהיה לכם' (והרי כשאין עיניהם שוות, יצא שאין המשפט שוה. וכן אם היה החובל – סומא). והשיבו על ראיות אלו.
- דבי ר' ישמעאל: מיתור 'כן ינתן בו' – ממון.
- דבי ר' חייא: יתור 'יד ביד' – דבר הניתן מיד ליד.
- והביאו עוד שלש סברות ללמוד (שמא יהרג, והרי גרמת לנפש ועין תחת עין; מכך שמשלם צער מוכח שלא מוציאים גם לו אבר; מכך שמשלם ריפוי), ודחו.
- רב אשי: גזרה שוה 'תחת' 'תחת' (מ'תחת אשר ענה').
- ב. אין דעה החולקת על כך.
- ג. דמי החבלה הם ההפרש של דמי האדם עם אותו אבר ודמיו ללא האבר, ושמיין אותו כעבד הנמכר (לרש"י: עבד עברי. להרא"ש: כנעני).
- שיטת רבי אליעזר שמשלם דמי אבר המזיק.